PERS BERICHT

PERS BERICHT

5 november 2026

Viva Varda! Tentoonstelling Agnès Varda in Eye Filmmuseum

Still *Varda par Agnès* (FR, 2018) © Ciné-Tamaris

De grote Franse filmmaker en fotograaf Agnès Varda staat centraal in de tentoonstelling *Viva Varda!,* vanaf 20 februari 2027 te zien in Eye Filmmuseum. Haar bewonderde werk is speels en sociaal bewogen, met een liefdevolle kijk op de wereld, en vernieuwend van vorm. Varda is een van de weinige vrouwen van haar generatie die vanaf de jaren vijftig een lange, roemrijke carrière als filmmaker heeft kunnen opbouwen.
Viva Varda!, *20 februari – 22 augustus 2027, Eye Filmmuseum, IJpromenade 1, Amsterdam, eyefilm.nl/vivavarda*

Agnès Varda's werk draait om plezier, nieuwsgierigheid en een intense betrokkenheid bij haar onderwerpen. Ook haar documentaires zetten je onmiddellijk aan om zelf beter te kijken naar de wereld om je heen. Haar scherpzinnige uitspraken en onmiskenbare stem zijn in de tentoonstelling *Viva Varda!* te zien en te horen aan de hand van fragmenten uit films en interviews, samen met 450 foto's en objecten uit haar privéverzameling. Delen uit haar films worden op grote schermen geprojecteerd. Verder zijn enkele van haar kunstinstallaties te zien.

Geen keurslijf heeft ooit haar vrijheid en open blik kunnen inperken. Haar bekendste speelfilms zijn *Cléo de 5 à 7* (1962), een van de meest eigenzinnige vertegenwoordigers van de Nouvelle Vague, *Sans toit ni loi* (1985), en de sprankelende documentaires *Les glaneurs et la glaneuse* (2000) en *Visages villages* (2017). Als wereldreiziger en geëngageerd kunstenaar had Varda ook een scherp oog voor maatschappelijke beroering. Haar films uit de jaren zestig en zeventig weerspiegelen de

artistieke en politieke onrust van deze periode: de Cubaanse revolutie (*Salut les Cubains*, 1964), de Amerikaanse burgerrechtenbewegingen (*Black Panthers*, 1968) en de hippiegeneratie (*Lions Love (… and Lies),* 1969).

Dwalen
Varda's feministische hart is voelbaar in haar vernieuwende verhalen, soms door te schokken, zoals in *Le bonheur* (1965), een ongekend gedurfd portret van een driehoeksverhouding. Dwalen speelt ook een belangrijke rol in haar vrije werk, des te baanbrekender omdat dit in Varda's films wordt gedaan door vrouwen. Tot dat moment was de flâneur altijd een man. Ze voert reflecterende vrouwelijke personages op, wat in de beginjaren van haar loopbaan, de jaren 60, nog maar nauwelijks gebeurt. Haar filmische pamflet *Réponse de femmes* (*Het antwoord van vrouwen*, 1975) schetst een ander beeld van de vrouw en van liefdesrelaties, ver verwijderd van de clichés, wat haar werk nog steeds zeer actueel maakt.

Vanaf de jaren 80 verdiept Varda zich in street art en mensen die in Los Angeles in de marge leven (*Mur murs*, 1982) en later in de steden en op het platteland van Frankrijk, zoals in *Les glaneurs et la glaneuse* (2000). In deze prachtige documentaire snijdt ze, even lichtvoetig als filosofisch, ook het probleem van overconsumptie aan. Dit alles in haar geheel eigen filmstijl: een aanstekelijke combinatie van speelsheid, loom dwalen en strakke regie.

Film, Talks & Events
In de filmzalen zijn gelijktijdig vele van haar films te zien. Binnen Eye on Art wordt het werk van Agnès Varda en andere kunstdisciplines belicht.

Biografie
Agnès Varda (1928, België – 2019, Frankrijk) was een Franse filmregisseur en fotograaf. Met haar eerste film, *La pointe courte* (1954) maakte ze een voorloper van de Franse Nouvelle Vague-films. Na Varda's baanbrekende tweede speelfilm *Cléo de 5 à 7* (1962) wisselden korte films, speelfilms en documentaires elkaar af, waaronder *Le bonheur* (1964, Zilveren Beer in Berlijn), *Sans toit ni loi* (1985, Gouden Leeuw in Venetië), *Les glaneurs et la glaneuse* (2000, European Film Award) en *Les plages d'Agnès* (2008, César). Op 89-jarige leeftijd werd Varda de oudste Oscar-genomineerde in de geschiedenis met *Visages villages* (2017). Haar meest geprezen film uit de jaren negentig was *Jacquot de Nantes* (1991), gebaseerd op de jeugd van regisseur Jacques Demy, met wie Varda sinds 1962 was getrouwd.

Varda maakte ook fotografisch werk en kunstinstallaties. In 2003 was haar installatie *Patatutopia* op de Biënnale van Venetië te zien. Vervolgens had ze verschillende solotentoonstellingen, onder andere bij de Fondation Cartier pour l'Art Contemporain en het Centre Pompidou in Parijs. In 2015 werd ze bekroond met de Ere-Palm op het Festival van Cannes en in 2017 met de Ere-Oscar voor haar hele oeuvre.

De oorspronkelijke tentoonstelling is samengesteld en geproduceerd door La Cinémathèque française in Parijs, in samenwerking met Ciné-Tamaris.

///

Noot voor de redactie, niet voor publicatie
Voor meer informatie of beeldmateriaal neem contact op met:

Rachel Voorbij
Pers- & PR-manager
Eye Filmmuseum

mailto:pers@eyefilm.nl